

קובי מידן

ככה הלב נרעש

ברחוב מזא"ה

כִּמְהָ יִפֶּה הִיתָה הַכֶּלֶה?
גִּבָּה הָיָה חֲשׂוֹף כָּלוּ,
מִשִּׁי, גָּמִישׁ.
בְּלֶהֱב־לֶבֶן דֶּק
הִיא רַחֲפָה עַל מְדַרְכָּה,
וּבְכָל מָקוֹם שָׁבוּ דְרָכָה
הוֹתִירָה חֲרִיכַת פְּרִיחָה.
כִּכָּה יִפֶּה הִיתָה.

כִּמְהָ נִרְעֵשׁ הֵלֶב?
הֵלֶב כִּמְעֵט נִרְעֵשׁ.
מִטְטֹלֶת כַּל-חֻבֵּקֶת,
קוֹצֵצֶת זְמַן קִדְמוֹן בְּלִי נֶעַ,
בְּכָל זֹאת זֹזָה, כִּנְרָאָה,
שָׁכֵן קִמְצוֹץ שֶׁל חֲלָדָה
נִשָּׁר עַל קִצָּה מְרַפֶּסֶת
וְהוֹפֵז אוֹר עֲרֻמוֹנִי.
כִּכָּה הֵלֶב נִרְעֵשׁ.

שום ידים לא הושטו משום שמים. העולם היה מעט באלכסון.
פסת בד לבנה, כתלושת שמלת שבת,
התבדדה על מוט-גדר
נטוע בדשא דשן.

השביל, לבן-גירי, רוי עד רמז של צהב,
נע בפתול רחב של מעלה מתון ונעלים
ברום גבעה, כדי לשוב ולהופיע במדרון הבא,
קטן כגור-שבילים.

חבר ארנים ושרש טרוניה. לא ידעתי את שמם
של העצים האחרים. שלל אפני-ירק התפח
סבך, נקוד פרחים כסופים.
ואז, פתאם פרה

נצבת לעצמה ואחורים.
העטינים המתוחים משרגים.
ראשה מאתנו והלאה,
עיניה בולשות לאחור.

מישהו מהילדים ודאי קרא.
מישהו התקרב מדי,
מישהו הזהיר.
אני זוכר מה קרה למלים באויר:

איך נקטף הקול כאלו הדו נעטף;
איך הברה קצרה הצלילה דוקא מרחקים
שבהם לא נשמעה,
כפי שהגוש הרך, מתחת לפרה,
סמן את השדה.

קנטטה

א. (דואו)

שְׁקוּלִי שְׁעַל, הוֹלֵכִי לַיִל,
שְׁנִים. רוֹשְׁמִים,
בְּמִרוּחַ הַמִּשְׁתַּנָּה בֵּין צִלְיָהֶם,
צִלִּיל כְּמִתְאַר חֲמוּקִים.

כְּבִדִי סִבֵּר. שְׁפִלִי מִבֶּט.
גּוֹיִם חֲרוּצֵי יָפִי.
הַחוּם סְבִיבָם שָׁחַר כָּחַל
לְמִרְחָק עֶמְק.

שָׁרִים: "הָאֵל – זָמְנוּ
הֵנוּ הַטּוֹב בְּזִמְנֵים.
לְעֵת עֲצָמוּ עֵינָיו
נֹאמַר לוֹ אֶהְבֶּה".

ב. (בריטון)

וְאֲנִי אֶת אֲזִנִּי אֶטֶה.
אֲדַמָּה הַדְּהוּד לְעִנְנִי.
כֵּן דֵּת חִפֶּת שָׁמַיִם:
הִנְנִי.

רָגְלִי בְּקִרְקַע אֲנַעֵץ.
רֹאשִׁי בְּמֵאוֹן אֲרִכִּין.
עֲלוּב בְּאֶמֶת וּבִתְמִים
אֲדַבֵּר וְאֶדְם לְנֶצַח:

הָאֵל – לֹא יִרְאֶהוּ הַחַי
וְהַמֵּת לְקוֹלוֹ לֹא יָקוּם –
הוּא אֶחָד
חֲלָקֵי הַמִּרְחָק
שֶׁמִּכָּאן לְקִצָּה הַיָּקוּם.

ג. (מקהלה)

עַל כֵּן, לֹא אֵל נִשְׁאַל אֶלָּא גְדֻלָּה,
לְפִרְשָׁהּ עַל אֵינוֹתוֹ.

וְלֹא גְדֻלָּה כִּי אִם כֹּף יָד,
לְלִטֵּף רֹאשׁ חֲרָפְתָּנוּ.

וּבְהִנָּתֵן לְמוֹט רִגְלָנוּ,
עַל עֵינֵינוּ הִלָּאוֹת –
אֲצַבֵּעַ, כִּי תִרְדִּים עֲפָעָף.